

Tweede Kamer der Staten-Generaal
De vaste commissie voor Veiligheid & Justitie
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Den Haag, 5 juni 2017
dossiernummer: 103555
uw kenmerk:
telefoonnummer: +31 (0)70 335 35 74
e-mail: j.vollaard@advocatenorde.nl

Betreft: nota van wijziging van wetsvoorstel Herziening Partneralimentatie (34231 nr.7)

Geachte leden van de commissie,

De Nederlandse orde van advocaten (NOvA) heeft kennis genomen van de nota van wijziging van wetsvoorstel Herziening Partneralimentatie (34231 nr.7) die aan uw Kamer is voorgelegd. Het wetsvoorstel is door de algemene raad ter advisering voorgelegd aan zijn adviescommissie familie- en jeugdrecht, welk advies door de algemene raad wordt omarmd. De NOvA plaatst de volgende kanttekeningen bij het wetsvoorstel.

Kernpunten

- Voorstel wijziging artikel 1:160 BW

De adviescommissie familie- en jeugdrecht (hierna: "de adviescommissie") is gevraagd om nader advies (de commissie heeft reeds in 2012 over dit onderwerp geadviseerd) te geven over de nota van wijziging van wetsvoorstel van de leden Van Oosten, Recourt en Swinkels van in verband met de wijziging van de Wet herziening Partneralimentatie van 14 maart 2017, in het bijzonder met betrekking tot de wijziging van artikel 1:160 BW. Dit advies richt zich dan ook uitsluitend op de voorgestelde wijziging van artikel 1:160 BW.

In het oorspronkelijke wetsvoorstel was artikel 1:160 BW vervallen. De adviescommissie is een voorstander van handhaving van deze bepaling. De adviescommissie is dan ook verheugd te vernemen dat het artikel in het huidige aangepaste wetsvoorstel weer is toegevoegd.

In het huidige wetsvoorstel zijn voor artikel 1:160 BW wijzigingen doorgevoerd. Aan artikel 1:160 BW zijn drie nieuwe leden toegevoegd. De bedoeling van deze leden is dat de mogelijkheid wordt gecreëerd dat een alimentatiegerechtigde kan gaan samenwonen als ware gehuwd zonder dat de partneralimentatie direct definitief eindigt. De adviescommissie vindt dit een goede ontwikkeling, maar stelt voor twee aanpassingen toe te passen die hierna worden toegelicht.

- De term 'herleeft' vervangen door 'wordt opgeschort'

Bezoekadres
Neuhuyskade 94
2596 XM Den Haag
Tel. 070 - 335 35 35
Fax 070 - 335 35 31

Postadres
Postbus 30851
2500 GW Den Haag

Conform het tweede lid herleeft de partneralimentatie indien de alimentatiegerechtigde gaat samenwonen maar de periode van samenleving binnen zes maanden eindigt. De adviescommissie stelt voor om de term 'herleeft' te vervangen door 'wordt opgeschort'.

Het is de bedoeling dat de alimentatieverplichting gedurende de samenleving van de alimentatiegerechtigde wordt opgeschort. De term 'herleeft' kan worden opgevat als een beëindiging van de alimentatieverplichting tijdens de proefsamenwoning, die nadien weer kan herleven. Deze term schept derhalve onduidelijkheid.

Op grond van het huidige wetsartikel 1:160 BW ligt de bewijslast om aan te tonen dat de onderhoudsgerechtigde samenleeft als ware hij/zij gehuwd bij de onderhoudsplichtige. De adviescommissie meent dat dit ook zo moet blijven op grond van het nieuwe wetsartikel.

Als de alimentatieplicht gedurende de periode van samenleven door de alimentatiegerechtigde niet zou worden opgeschort, maar uitsluitend herleeft, lijkt de bewijslast van het niet meer samenleven bij de onderhoudsgerechtigde te komen liggen teneinde de alimentatieverplichting te laten herleven. De adviescommissie vindt dit niet wenselijk. De onderhoudsgerechtigde komt hierdoor in een ongunstigere bewijspositie te verkeren dan voor de samenleving. De alimentatiegerechtigde zal dan dus niet snel geneigd zijn om te gaan samenwonen en dit te melden aan de alimentatieplichtige. Aan het doel van de voorgestelde wijzigingen wordt dan voorbijgegaan. De adviescommissie vreest dat de voorgestelde wijzigingen, de leden 2, 3 en 4 van artikel 1:160 BW, dan een dode letter worden.

Door de termijn 'herleeft' te vervangen door 'wordt opgeschort' worden voornoemde problemen opgelost. De alimentatieverplichting wordt dan tijdens de samenleving van de onderhoudsgerechtigde opgeschort en herleeft indien de samenleving binnen de gestelde wettelijke periode eindigt. De bewijslast van de samenleving komt dan dus (opnieuw) weer bij de alimentatieplichtige te liggen. De strekking van de het nieuwe artikel 1:160 BW blijft dan hetzelfde als het huidige artikel.

Door de verplichting gedurende de samenleving van de alimentatiegerechtigde op te schorten hebben zowel de onderhoudsgerechtigde als de onderhoudsplichtige voordeel. De alimentatiegerechtigde heeft de mogelijkheid om te gaan samenwonen zonder dat de partneralimentatie direct eindigt en diens bewijspositie verslechtert. De alimentatieplichtige hoeft gedurende de periode dat de alimentatieverplichting wordt opgeschort geen alimentatie te betalen.

- De duur van de proefperiode van 6 maanden verlengen naar 12 maanden

De adviescommissie vindt een periode van 6 maanden te kort voor de alimentatiegerechtigde om een bestendige relatie te kunnen vaststellen. In het algemeen is hiervoor een langere periode nodig.

Door een korte termijn te hanteren, zal de alimentatiegerechtigde niet snel geneigd zijn om te gaan samenwonen en hiervan melding te maken bij de alimentatieplichtige. Aan het doel van de wijzigingen van het artikel wordt dan voorbij geschoten.

De adviescommissie stelt voor om een periode van 12 maanden vast te stellen. Een dergelijke termijn wordt in de praktijk regelmatig door rechtzoekenden als voorkeur uitgesproken. De alimentatiegerechtigde heeft hierdoor de mogelijkheid een heel jaar te onderzoeken of de relatie

bestendig is. In de tussentijd wordt de alimentatieverplichting stopgezet. Zowel de alimentatiegerechtigde als de alimentatieplichtige hebben dus voordeel bij langere proefperiode.

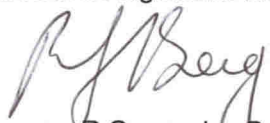
Conclusie

De adviescommissie adviseert om het wetsvoorstel van artikel 1:160 BW op twee punten aan te passen.

1. De term 'herleeft' in lid 2 en 4 te vervangen door 'wordt opgeschort'. De term 'herleeft' maakt onvoldoende duidelijk dat de alimentatieverplichting gedurende de proefsamenwoning wordt opgeschort. Hierdoor lijkt een ongunstigere bewijspositie voor de onderhoudsgerechtigde te worden gecreëerd. Door de term te wijzigen wordt het bewijsprobleem na herleving van de verplichting bij de onderhoudsplichtige gelegd, net als bij het huidige wetsartikel.
2. De in lid 2 en 3 genoemde termijn van 6 maanden verlengen naar een termijn van 12 maanden. Op die manier kan er daadwerkelijk getoetst worden of er sprake is van een bestendige relatie. Zowel de onderhoudsgerechtigde en onderhoudsplichtige hebben baat bij een langere proefperiode.

De NOvA is uiteraard bereid het advies nader toe te lichten.

Met de meeste hoogachting,
namens de algemene raad

mw. mr. R.G. van den Berg
algemeen secretaris